

Arrest

nr. 232 367 van 7 februari 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 20 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 januari 2020.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, *loco* advocaat S. VAN ROSSEM, en van attaché H. NUYS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker is volgens zijn verklaringen in 2011 België binnengekomen.

Verzoeker heeft verblijfsmachtigingsaanvragen ingediend met toepassing van artikel 9*bis* en 9*ter* van de Vreemdelingenwet. De beroepen die verzoeker heeft ingesteld tegen bepaalde van deze weigeringsbeslissingen werden door de Raad verworpen (RvV 6 december 2012, nr. X; RvV 21 maart 2017, nr. X; RvV 8 augustus 2017, nr. X).

1.2. Op 24 november 2019, naar aanleiding van een administratieve controle, werden de beslissingen genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en tot afgifte van een inreisverbod voor twee jaar.

1.3. In het gesloten centrum te Vottem, diende verzoeker op 26 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 8 januari 2020 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker ter kennis werd gebracht op 9 januari 2020, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 26/11/2019
Overdracht CGVS: 12/12/2019*

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, werd er een versnelde procedure toegepast in dit dossier.

U werd op 23 december 2019 van 10u12 tot 13u50 via een videoconferentie gehoord in het Centrum voor illegalen in Vottem, in de Engelse taal.

A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bezit u de Kameroense nationaliteit en bent u geboren in Bamenda, Engelstalig Kameroen. Uw vader is van Mankon afkomst en uw moeder Bafoot. Van uw geboorte tot het jaar 2000 woonde u samen met uw ouders in Bamenda. U liep er school en begon aan uw opleiding mechanica. In 2000 verhuisde u naar Douala (Franstalig Kameroen), waar u een garage uitbaatte en handelde in auto-onderdelen. In het kielzog van uw werk was u aangesloten bij een vereniging van taxi bestuurders. Wanneer de overheid de brandstofprijzen verhoogde en u het als zelfstandige moeilijk had om taxen te betalen besloot u samen met andere leden van de vereniging deel te nemen aan enkele betogingen tegen de maatregelen van de regering. Wanneer twee leden van de taxibestuurdersvereniging midden 2008 werden opgepakt kreeg u te horen dat u allemaal verraden was en de overheid alle leden van de vereniging thuis zou komen oppakken. Om hieraan te ontsnappen verliet meteen uw werkplaats en ging naar huis waar u uw reistas pakte. U nam vervolgens een bus naar Kumba. Vanuit Kumba reisde u met een pick-up tot de grens met Nigeria. U stak de Ekok grenspost over en verbleef gedurende zes maanden in Nigeria. Via contacten met een vriend vernam u dat u gezocht werd door de politie die een huiszoeking had gehouden. Uw kennissen raadden u aan om verder door te reizen. Vervolgens reisde u naar Niger waar u één maand verbleef. Vanuit Niger reisde u naar Libië. Na zes maanden in Libië reisde u naar Marokko. Vervolgens zette u na een acht à negental maanden uw reis verder naar Spanje. U verbleef gedurende één jaar in Spanje en besloot vervolgens, omwille van gezondheidsproblemen, in 2011 naar België te komen. U nam een advocaat om een verblijfsvergunning te regelen. U legde hiervoor een door uw broer opgestuurde kopie van uw Kameroense identiteitskaart neer. Nadat uw aanvraag werd geweigerd ging uw advocaat meermaals in beroep. In 2015 vroeg u bij de Kameroense ambassade een paspoort aan. U kreeg nooit het bericht dat u om uw paspoort mocht komen en hield de zaak verder voor bekeken. Van het thuisfront kreeg u het bericht dat uw vader, die actief lid was bij de organisatie “LCNC”, op 18 november 2016 tijdens een deelname aan een manifestatie was gedood. In maart 2016 maakte u tijdens een bezoek aan een Afrikaans restaurant in Brussel toevallig kennis met Prince Ayamba, “secretary of state” van Ambazonia. U kwam te weten dat er bijeenkomsten van Engelstalige Kameroeners werden georganiseerd en besloot er naartoe te gaan. Op die manier maakte u kennis met de organisatie Southern Cameroons Belgium (SCB). Dezelfde dag schreef u zich in als lid van deze organisatie. U ging naar bijeenkomsten en nam op u de taak op pins met de vlag van Ambazonia aan sympathisanten te verkopen om geld in te zamelen voor de vluchtelingen uit Zuid Kameroen. Ook nam u deel aan een vijftal manifestaties waar de situatie in Zuid Kameroen werd aangekaart. U maakte ook deel uit van de AGC, Ambazonian Governing Council. In 2018 ging u mee betogen voor de Kameroense ambassade. U riep slogans om vrijheid voor de bevolking van Zuid Kameroen te eisen en hield een plakkaat vast met gelijkaardige tekst. Van uw broer vernam u dat uw moeder op 27 april 2018 door het Kameroense leger thuis was gedood. Uw broers en zussen vertrokken, op één broer na die in Dubai verblijft, naar Nigeria. Op 23 november 2019 werd u tegengehouden door de spoorwegpolitie in Brussel en aangehouden omdat u niet over geldige verblijfsdocumenten beschikte. Bij de vaststelling dat u reeds op 31 augustus 2017 een beslissing had ontvangen om het Belgisch grondgebied te verlaten werd u overgebracht naar het Centrum voor Illegalen in Vottem. Dezelfde dag werd u gehoor door een inspecteur van de politie en vertelde dat u een asielaanvraag (Verzoek om internationale bescherming) had ingediend, dat uw hele familie in Kameroen was vermoord en u met gezondheidsproblemen kampte.

Op 24 november 2019 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering genomen. Op 26 november 2019 heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend. U vreest omwille van uw politieke activiteiten in Kameroen en omwille van uw lidmaatschap en uw activiteiten bij de in België opgerichte organisatie, Southern Cameroons Belgium, bij een terugkeer naar uw land te worden opgepakt en gedood daar uw naam op een lijst met namen van opposanten op de luchthaven circuleert. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming stuurde u op 24 december 2019 een kopie van een brief van de AGC waarin wordt gesteld dat u lid bent van deze raad (d.d. 09/12/2019), een kopie van een attest met een opsomming van uw activiteiten voor de AGC (d.d. 09/12/2019), een kopie van uw lidkaart van de AGC; een kopie van een attest van uw afspraak met uw arts dr. Bouali op 30 december 2019 en een kopie van een medisch verslag, opgesteld door dr. Bouali op 26 september 2012.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus "Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire." dd. 1 oktober 2019 (update) en COI Focus "Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones." dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in meer bepaald in Douala waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat het conflict naar aanleiding van de Engelstalige crisis zich sinds de zomer van 2018 heeft uitgebreid naar andere delen van Kameroen, maar dit in eerder geringe mate. Zo is er sprake van een twintigtal incidenten in de Franstalige regio's Ouest en Littoral. Uit de informatie blijkt echter duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans eerder beperkt is, niet algemeen verspreid, noch dermate willekeurig dat er kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat duizenden Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze worden opgevangen door Engelstalige families en ze ook van de gastvrijheid van Franstalige Kameroeners kunnen genieten. Het merendeel van hen zet kleine handelszaken op. De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt weliswaar een grote druk teweeg op de Franstalige zone, die onder andere heeft geleid tot de ontwikkeling van prostitutie en een groot aanbod aan goedkope werkkrachten in de Franstalige steden. Daarnaast zijn er Engelstalige scholieren en studenten die zich inschrijven in middelbare scholen, colleges en universiteiten in Franstalig Kameroen. In Douala en Yaoundé zijn er wijken met een grote Engelstalige aanwezigheid. Niettegenstaande er in deze wijken soms sprake is van periodes van spanning, met razzia's, identiteitscontroles, arrestaties, ..., blijkt uit het geheel van de informatie evenwel dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Douala vestigt. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u reeds in 2000 naar Douala verhuisde, waar u tot aan uw beweerde vertrek uit Kameroen midden 2008 zelfstandig een woonst betrok en een eigen zaak uitbaatte (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal –verder “notities” CGVS, p.7,8). In het kader van uw procedure 9 bis wordt overigens uitdrukkelijk vermeld dat het Frans uw moedertaal is (zie documenten administratieve dossier d.d. 16/02/2015). Opvallend is overigens vast te stellen dat u in het kader van deze procedure een kopie van uw identiteitskaart neerlegde waarop staat vermeld dat u student bent en waaruit blijkt dat deze in 2007 in Yaoundé –ook Franstalig gebied- werd uitgegeven. Dat u geen banden met Yaoundé, zoals u na confrontatie met deze gegevens- beweert te hebben gehad (notities CGVS, p.14), is dan ook een blote bewering. Integendeel wijzen al deze elementen erop dat u voet aan wal had in Franstalig Kameroen, met name Douala en Yaoundé. Verder stelt u, bij een vraag naar de verblijfplaatsen van uw familieleden –uitgezonderd uw siblings die volgens u in Nigeria en Dubai verblijven (notities CGVS, p.11)-, dat uw andere familieleden, met wie u vroeger ook contacten onderhield, behalve in Bafoussam (gelegen in de Franstalige regio Ouest) eveneens in Douala wonen (notities CGVS, p.13).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Douala in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Er dient verder dan ook te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Voor wat u persoonlijk betreft dient er te worden gewezen op talrijke tegenstrijdigheden en inconsistenties in uw opeenvolgende verklaringen die uw algemene geloofwaardigheid volledig op de helling zetten. Waar u tijdens uw persoonlijk onderhoud met het Commissariaat-generaal verklaart nooit in het bezit te zijn geweest van een paspoort en Kameroen midden 2008 op illegale wijze te hebben verlaten (notities CGVS, p.7,14,15,17,19), blijkt u bij een controle uitgevoerd door de Franse politie op 2 maart 2011 te hebben gemeld één jaar voordien, m.a.w. in 2010, Kameroen te hebben verlaten en een bootreis naar Spanje te hebben gemaakt (zie proces verbaal van de Franse politie d.d. 02/03/2011 in het administratieve dossier) in het bezit zijnde van uw paspoort dat voorzien was van een verblijfsvisum dat drie maanden geldig was. Geconfronteerd met deze uiteenlopende uitleg over het al dan niet bestaan van een paspoort en (il)legaal vertrek, stelde u enkel het volgende: "Dat is wat ik uitleg, in 2011 toen ik in Europa kwam naar België, misschien wat me toen overkwam of wat ik zei; ik weet niet wat ik zei, ik was toen ziek, mentaal ziek, stel u voor, als u de hele tijd onder druk staat en je geheugen is niet goed, kijk het lijkt alsof ik lieg maar ik zeg u het is zo dat ik heel ziek was mentaal" (notities CGVS, p.19). Een loutere verwijzing naar geheugenproblemen en of (mentale) ziekte als uitleg of u al dan niet over een paspoort beschikt(e) en op welke manier u uw land heeft verlaten is niet afdoende. U staaft de opgeworpen gezondheidsproblemen verder ook helemaal niet met medische attesten waaruit kan worden opgemaakt dat u aan geheugenstoornissen zou lijden. U gaf nochtans aan dat u in België een arts –wiens naam u overigens niet kende- bezocht. Daar u contacten onderhoudt met uw vriendin in Brussel werd u dan ook gevraagd om zo snel mogelijk (binnen de 24u) bewijsstukken met betrekking tot uw voorgehouden geheugenproblemen over te maken. Uit de inhoud van het door u opgestuurde attest opgesteld door dr. Bouali op 26 september 2012, kan geenszins worden opgemaakt dat u aan geheugenproblemen lijdt. Opvallend is overigens dat in het attest geen diagnose wordt omschreven, noch melding wordt gemaakt van een behandeling. Enkel wordt er opgemerkt welke gevolgen er voor de patiënt zijn indien deze geen toegang zou krijgen tot psychotherapie (notities CGVS, p.7,8,19,38). Andere medische stukken maakte u niet over. Daar u verklaart tot 2017 niet illegaal in België te hebben verbleven en over een medische kaart beschikte (notities CGVS, p.19,20), is het opmerkelijk dat u geen andere medische attesten kan neerleggen over uw beweerde aandoening en of behandelingen.

Treffend is ook de vaststelling dat u zich bij een identiteitscontrole door de Franse politie op 2 maart 2011 voorstelt als J. A., geboren op 20 maart 1972 en van Sudanese nationaliteit stelt te zijn. U legde immers een identiteitskaart en rijbewijs van deze persoon voor ter identificatie. Pas wanneer de politie u opmerkte dat de foto op de documenten niet overeenkomt met uw voorkomen geeft u toe E. S. te zijn, geboren te zijn in Bamenda op 19 mei 1982 en van Kameroense nationaliteit te zijn (zie proces verbaal Franse gerechtelijke politie d.d. 02/03/2011 in het administratieve dossier). Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook volledig de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees voor vervolging of van het risico op het lijden van ernstige schade in Kameroen. Zelfs indien men niet op de hoogte zou zijn geweest van de werking van een asielprocedure kan worden verwacht dat men bij een gesprek met de autoriteiten in Frankrijk spontaan de waarheid vertelt over zijn identiteit en verblijfsmotieven. Verder verklaart u op het CGVS uitdrukkelijk één jaar voor uw komst naar België in Spanje te hebben verbleven (notities CGVS, p.6). Opvallend is dan ook uw stelling op 2 maart 2011 ten overstaan van de Franse politie waarin u aanhaalt niet in Spanje te zijn gebleven en meteen naar België te zijn doorgereisd (zie proces verbaal van de Franse politie d.d. 02/03/2011 in het administratieve dossier). Overigens is het uitermate merkwaardig dat u op dat moment bij de Franse politie opmerkt dat uw vader niet meer in leven is. U liet op het CGVS immers optekenen dat uw vader op 18 november 2016 tijdens een manifestatie werd vermoord (notities CGVS, p.9). Geconfronteerd met deze opmerkelijke tegenstrijdigheid, gaf u enkel aan: "In 2011?... Neen dat is verkeerd genoteerd door hen, een misverstand. Neen misschien dat ik gearresteerd was geweest of zo dat ik zei" (notities CGVS, p.11). Een loutere ontkenning van of opmerking over een misverstand bij eerdere verklaringen is echter niet serieus en herstelt de frappante inconsistentie niet. Aan het door u geopperde incident met uw vader – die volgens u een activist voor de "LCNC" zou zijn geweest- kan dan ook geen enkel geloof meer worden gehecht (notities CGVS, p.20). Evenmin kan dit opgeworpen incident met uw vader als motief van uw psychisch lijden worden weerhouden (notities CGVS, p.20).

Dat uw verklaringen over het politieke activisme binnen uw familie in Kameroen louter verzonnen zijn blijkt verder uit volgende vaststellingen: Gevraagd waar het acroniem LCNC dan juist voor staat geeft u aan dit niet te weten (notities CGVS, p.20,21). Uw uitleg dit nooit te hebben geweten omdat u klein was is niet overtuigend. Gelet uw opgegeven geboortjaar 1982, was u bij uw vertrek uit Bamenda ongeveer achttien jaar en bij uw vertrek uit Kameroen in 2008, zesentwintig jaar oud. Waar u aanvankelijk te kennen gaf dat de LCNC voor de federalisering was (zie vragenlijst CGVS d.d. 10/12/2019), geeft u op het CGVS aan dat de LCNC onafhankelijkheid nastreefde (notities CGVS, p.21).

Uw uitleg dat de LCNC –een organisatie waarvan u niet weet wie het oprichtte, wie de leidende figuren zijn, noch enige notie heeft wanneer het werd opgericht –de eerste groep die onafhankelijkheid van Ambazonia eiste zou zijn is een blote bewering (notities CGVS, p.21,25). Uit onderzoek van het CGVS via de zoekmachine google en via webpagina's van organisaties/partijen die gelinkt zijn aan Ambazonia, blijkt trouwens dat er helemaal geen organisatie bestaat met het acroniem "LCNC". Uw bewering u als garagehouder/mechanieker te hebben toebehoord aan een de "taxi drivers association" –een vereniging die de belangen van taxibestuurders behartigde (notities CGVS, p. 21,22,23), die manifestaties organiseerde en wiens leden tot op het heden worden vastgehouden/ gezocht, is evenzeer uitermate twijfelachtig. U was immers geen taxibestuurder. Behalve dat u bij de DVZ enkel verwees naar uw banden met de -niet bestaande- LCNC (zie vragenlijst CGVS d.d. 10/12/2019, vraag 3), gaf u verder nergens aan tot een andere vereniging te behoren in Kameroen (zie vragenlijst CGVS d.d. 10/12/2019, vraag 4 en vraag 5). Uw bewering na deelname aan een manifestatie tegen sociale wantoestanden in Douala midden 2008 en omwille van uw banden met een vereniging voor taxibestuurders door de autoriteiten te zijn gezocht staat dan ook –gelet bovenstaande vaststellingen- volledig op de tocht. Andere problemen zou u niet hebben gekend met de Kameroense autoriteiten (notities CGVS, p.25).

Dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde profiel van activist in Kameroen en hiervoor te zijn gezocht door de Kameroense autoriteiten wordt bijgetreden door uw opvallende houding na uw aankomst in Europa. Noch na uw aankomst in Spanje, waar u stelt één jaar te hebben verbleven en er de Spaanse taal te hebben geleerd, noch na uw aankomst in België in 2009 heeft u concrete stappen ondernomen om internationale bescherming in te roepen. Daar u in België contact stond met een advocaat en landgenoten werd u gevraagd waarom u niet meteen of ten minste de eerstvolgende periode van uw verblijf in België de kans had aangegrepen om er internationale bescherming in te roepen. U probeerde immers wel uw verblijf te regelen door een procedure 9 bis en 9 ter (de informatie is toegevoegd in uw administratieve dossier) op te starten. Zelfs nadat u in 2017 het bevel had gekregen om België te verlaten en/of nadat u in december 2018 van landgenoten had vernomen dat tussen Kameroeners informanten zijn die verslag doen bij de Kameroense autoriteiten over hun doen en laten, diende u geen verzoek om internationale bescherming in. Uw uitermate laattijdig verzoek om internationale bescherming –ongeveer acht jaar na uw aankomst in België- blijkt dan ook te dateren van na uw arrestatie en opsluiting in het centrum voor illegalen in Vottem en nadat u vernam dat uw verwijderingsproces werd voorbereid. Dat u niet meteen probeert om bij de officiële/bevoegde instanties na te gaan hoe men een verzoek om internationale bescherming kan indienen, en jarenlang wacht om pas bij opsluiting over te gaan tot een aanvraag om internationale bescherming, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd. Men kan redelijkerwijs verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging of die een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om zo snel mogelijk bescherming in te roepen in het land waar hij aankomt en waar deze procedures voorhanden zijn (notities CGVS, p.19,20).

Dat er bij uw voorgehouden profiel van gezochte persoon die vreest dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn doen en laten ernstige vraagtekens dienen geplaatst te worden blijkt te meer uit uw verklaring in België in 2015 twee keer naar de Kameroense ambassade te zijn geweest om een paspoort aan te vragen (notities CGVS, p.15,16). Dat u zich met uw voorgehouden ware identiteitsgegevens –u zou er uw geboorteakte hebben neergelegd- tot de Kameroense ambassade in België heeft gericht is, gezien uw beweerde profiel van een gezochte persoon, hoegenaamd niet in overeenstemming te brengen met een vrees voor vervolging door de Kameroense autoriteiten. Gelet op voorgaande vaststelling wordt uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze nog bijkomend ondermijnd en kan zo uw ware relatie tot de Kameroense autoriteiten niet worden vastgesteld.

Daar uw voorgehouden politiek activisme in Kameroen niet overtuigt en u niet aannemelijk heeft gemaakt Kameroen te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging, is het door u vernoemde plotse politieke engagement in België, dan ook opmerkelijk te noemen. Vooreerst is het opmerkelijk dat u reeds sinds 2011 in België verblijft, maar dat u zich pas sedert maart 2016 – en aldus ongeveer vijf jaar later – politiek zou hebben geëngageerd. Uw uitleg over uw engagement is overigens uitermate ondoorleefd te noemen en blijkt voornamelijk eruit te bestaan om wat vage incoherente bemerkingen te geven wanneer wordt gepeild naar uw beslissing tot politiek engagement. Bovendien komen uw verklaringen geenszins overeen met de inhoud van de door u twee opgestuurde attesten van de Ambazonia Governing Council (AGC).

Daar u stelde in België activiteiten te hebben ontplooid werd u gevraagd om hierover wat meer te vertellen (notities CGVS, p. 13,26,27).

U verwees vooreerst naar het bestaan van documenten die uw engagement bij de "Southern Cameroons Ambazonia in Belgium" (SCB) zouden moeten staven. Hoewel u aangaf dat deze documenten in het centrum waar u verblijft liggen en u beloofde deze te sturen, maakte u deze documenten niet over. U gaf nochtans aan actief lid te zijn van deze organisatie (notities CGVS, p.26). Gevraagd of de door u opgegeven benaming Ambazonian Cameroonian Belgium een officiële benaming was van de organisatie waarvan u actief lid zou zijn, stelde u enkel vaag: "Neen het is Southern Cameroon Ambazonian, Southern Cameroon Belgium" (notities CGVS, p.26). Naar aanleiding waarvan de SCB werd opgericht kon u niet concreet vertellen. U merkte enkel hierover op: "De aanleiding om ze op te richten?... De Anglofonen zijn gegijzeld door overheid voor 63 jaar". Stellend dat er verschillende partijen/organisaties waren die bij de SCB horen, werd u opnieuw gevraagd naar aanleiding waarvan de SCB dan wel werd opgericht. U verwees hierop enkel dat ze mogelijks zes à zeven jaar bestonden en dat u in 2016 actief werd (notities CGVS, p. 32), hiermee geen antwoord gevend op de gestelde vraag. Gepolst van waar u deze organisatie kent verwijst u opnieuw naar uw aansluiting in 2016. Weerom gevraagd hoe u kennis maakte met deze organisatie stelde u verder in vage bewoording: "Ik leerde ze kennen via activiteiten die ze hadden, meetings, ik ben naar alle meetings gegaan, ik hoorde waar dat was, dus het kwam zo bij me op; mijn vader was van LCNC, dan hoorde ik dat de naam veranderde en zag ik dus dat vader eigenlijk bij deze organisatie was, dat is van wat ze me vertelden. Vader was bij deze vereniging dus" (notities CGVS, p. 27), hiermee geenszins een inzicht biedend hoe u concreet in aanraking kwam met deze vereniging. Weerom werd u de kans geboden om te vertellen over uw kennismaking met voornoemde vereniging. U antwoordde enkel: "Via telefoons". Wanneer u werd opgemerkt dat u geenszins duidelijk was met uw antwoord gaf u verder aan: "Via de leiders ze hebben leiders" (notities CGVS, p. 27). Van iemand die beslist om deel te maken van een politieke vereniging kan redelijkerwijs worden verwacht dat deze duidelijke uitleg verschaft over zijn politiek engagement en duidelijk kan vertellen op welke manier hij kennis maakte met deze groepering. Wanneer werd gepolst hoe u aan informatie over de vereniging (SCB) kwam gaf u aan toevallig op restaurant kennis te hebben gemaakt met een zekere prince Ayamba, waarvan u uitlegde dat "prince" zijn titel was. Gevraagd wat de volledige naam van Ayamba –volgens u nochtans de Secretary of State van Ambazonia- is stelde u deze echter niet te kennen (notities CGVS, p.27). Wat de achtergrond van deze man in Kameroen was wist u evenmin te melden (notities CGVS, p.28). Het feit dat u zelfs niet bij benadering kon schatten hoe oud die man was die u ontmoette, doet dan ook bijkomend vermoeden dat u deze persoon nooit persoonlijk heeft getroffen (notities CGVS, p.28). Deze vaststelling is dan ook opmerkelijk te noemen daar de door u opgestuurde documenten getekend zijn door een zekere dr. Larry Ayamba. Echter blijkt deze persoon te opereren als "secretary of State for Foreign Affairs van de Ambazonia Governing" Council (AGC). Indien u daadwerkelijk sinds enkele jaren activist zou zijn van voornoemde organisatie zou u over dergelijke basisinformatie hebben beschikt. Wanneer u wordt gevraagd of Ayamba dan wel voorzitter is van de Southern Cameroons Belgium (SCB) stelt u eerst: "Neen hij is secretary of state van Ambazonia, de persoon die voorzitter is van SCB en ook in VK en FR is dr. Cho Ayaba", maar geeft verder als antwoord op de vraag wie de voorzitter is van de SCB: "We hebben secretay of state prince Ayamba" (notities CGVS, p.29). Waar u vooreerst geen enkele band aanhaalt tussen Ayamba en de AGC maar stelt dat dr. Sako vcoorzitter is van de AGC, geeft u even verder aan dat Ayamba de belangrijkste persoon bij de AGC is (notities CGVS, p.31,34). Dergelijke incoherente opmerkingen wijzen dan ook op een totaal ontbreken van interesse in het door u opgeworpen politieke engagement. Volledigheidshalve dient hieraan te worden gevoegd dat de door u vernoemde dr. Cho Ayaba niet in Londen verblijft (notities CGVS, p.29) maar in Noorwegen en dat hij de chef is van de politieke tak van de Ambazonia Defence Forces (ADF). De informatie waarop het CGVS zich baseert is in bijlage in het administratieve dossier gevoegd. De vraag of u behalve de SCB nog andere organisaties in België kende zich inzetten voor Ambazonia kende, beantwoordt u als: "Dat is de volledige benaming". Opnieuw werd gepolst of u behalve de SCB andere organisaties kende die actief zijn voor Ambazonia. U antwoordt hierop: "Misschien maar ik weet niet, ik ken enkel de SCB, ik ben bij hen... Misschien zijn er gewone bijeenkomsten maar die zijn niet van de vereniging dan "(notities CGVS, p. 30). Dat u dan even verder –nadat u tot twee keer toe wordt gevraagd of u ooit interesse toonde in andere politieke organisaties dan de door u voornoemde SCB, plotsklaps opmerkt dat u werkt voor de AGC (notities CGVS, p.33), is opmerkelijk. Wanneer u –in vergelijking met de SCB dan actief werd voor de AGC- kon u echter niet concreet beantwoorden. U stelde enkel dat u alles wat Ambazonia betreft in 2016 begon (notities CGVS, p.33). Gevraagd om uw engagement voor de SCB en AGC dan wat chronologisch te schetsen gaf u enkel te kennen: "Ik wist eerst niets van AGC en zo, maar toen ik naar de bijeenkomst kwam kreeg ik uitleg over Ambazonian Southern Cameroons, ze zijn allemaal betrokken. Ze hebben activiteiten, wanneer ik dat te weten kwam vanaf begin had ik nooit aan ze gedacht, ik wilde hulp voor de zuid Kameroeners" (notities CGVS, p.34). Dat u –de inhoud van de door u opgestuurde attesten van de AGC in acht nemend- eerst voorhoudt dat u lid bent van de SCB en niet meteen vertelt dat u lid zou zijn van de AGC is dan ook verbazingwekkend.

Nog opmerkelijker is dat in deze attesten uw toebehoren aan de organisatie Southern Cameroons Belgium niet wordt vermeld. U gaf nochtans aan dat de AGC bij de SCB hoort (notities CGVS, p. 30,31). Enkel wordt er geschreven dat u sinds 2016 lid zou zijn en activiteiten zou hebben voor de AGC. Deze vaststellingen zijn merkwaardig daar u in eerste instantie geen woord repte over uw lidmaatschap en activisme bij de AGC.

Wat betreft de door u aangehaalde activiteiten in België valt verder op dat u pas in 2017 voor het eerst deelnam aan een manifestatie voor het Europese Parlement (notities CGVS, p.35). In totaal zou u zo een vijftal manifestaties zijn gaan bijwonen, waarvan één in 2018 voor de Kameroense ambassade (notities CGVS, p.35). Van geen enkele manifestatie kon u verder een meer precieze datum geven (notities CGVS, p.35) en bleef u bij vraag naar het doel van deze manifestatie slechts herhalen dat het werd georganiseerd om de rechten van de Zuid Kameroeners in de verf te zetten (notities CGVS, p. 35). Tijdens uw deelname aan manifestaties beperkte uw rol zich tot het vasthouden van plakkaats, en het scanderen van slogans om de rechten van de mensen in Zuid-Kameroen aan de klagen (notities CGVS, p.35). Gepolst naar eventueel andere activiteiten, behalve bijeenkomsten van de SCB bijwonen en enkele keren gaan manifesteren, antwoordde u enkel met: "Mijn persoonlijke activiteiten? Over ambazonia of privé?". Wanneer u werd uitgenodigd om te vertellen wat u allemaal belangrijk vond (in het kader van uw verzoek om internationale bescherming) stelde u enkel: "De activiteiten die ik in België deed, ...ik wil in België blijven" (notities CGVS, p.36). U geeft uitdrukkelijk aan enkel lid te zijn en maakt geen gewag van bepaalde functies (notities CGVS, p. 30). Deze summiere uitleg en uw onvermogen om een opsomming te geven van eventuele activiteiten staat dan ook in schril contrast met de inhoud van de door u opgestuurde attesten van de AGC waarin u wordt opgevoerd als organisator en coördinator van een conferentie, als iemand die online campagne zou hebben gevoerd, als supervisor van een team activisten en als naaste medewerker van het Departement van Communicatie en Mobilisatie van de AGC (zie inhoud attest Proof of Activism" d.d. 09/12/2019). Daar de door u neergelegde attesten dateren van 9 december 2019 en duidelijk ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming dienen, kan worden opgemerkt dat de inhoud geen objectieve informatie weergeeft en een louter een gesolliciteerde inhoud bevat. Al deze opmerkingen doen dan ook reeds ernstige twijfels rijzen aangaande de authenticiteit van uw politiek engagement in België en wijst eerder op het opportunistische karakter van uw beweerde activiteiten alhier.

Wat betreft uw stelling bij een eventuele terugkeer naar Douala te vrezen gearresteerd te worden omdat u naar België bent gevlucht en u in België actie tegen de Kameroense overheid heeft gevoerd (notities CGVS, p.36), dient te worden bemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (COI Focus "Cameroun. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays." dd. 20 september 2019 (update), waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd), blijkt, dat niet alle verzoekers om internationale bescherming die terugkeren of verwijderd worden naar Kameroen louter omwille van hun verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico lopen blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het verlaten van het Kameroens grondgebied zonder geldig paspoort in de Kameroense wetgeving strafbaar is met een gevangenisstraf van 2 tot 6 maanden en/of een geldboete. In de Kameroense strafwetgeving zijn er eveneens bepalingen te vinden met betrekking tot het vervalsen van documenten, zoals paspoorten en identiteitskaarten, en het gebruik van vervalste documenten. Uit het gegeven dat verzoekers bij een terugkeer naar Kameroen mogelijk strafrechtelijk vervolgd kunnen worden wegens het overtreden van de Kameroense (straf)wetgeving kan op zich evenwel geen vervolging noch reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende (straf)wetgeving aangaande het gebruik van vervalste documenten, mensensmokkel of migratie te handhaven. Bovendien kan een gevangenisstraf van 2 tot 6 maanden en/of een geldboete voor het verlaten van het grondgebied zonder geldig paspoort niet bestempeld worden als een disproportionele of onevenredig zware bestraffing. Voorts blijkt dat de Kameroense grenspolitie bij aankomst op het Kameroens grondgebied controles uitvoert aangaande de identiteit, de nationaliteit, het toegangs- en verblijfsrecht en eventueel vragen stellen over het verblijf in het buitenland. Verschillende bronnen stellen echter dat enkel personen die voordien reeds problemen hadden met het Kameroens gerecht problemen riskeren bij terugkeer. Verschillende bronnen vermelden wel dat, gelet op de corruptie bij overheidsambtenaren, terugkeerders regelmatig onderworpen worden aan vasthouding of aan bedreigingen met gevangenhouding opdat ze dan een som geld zouden betalen in ruil voor hun vrijlating. Wat de situatie van Engelstalige Kameroeners betreft, stellen enkele bronnen dat Engelstaligen onderworpen worden aan een diepgaandere ondervraging en meer afgeperst worden dan Franstaligen, dit laatste omdat de meerderheid van de

politieagenten Franstalig zijn. De overige geconsulteerde bronnen vermelden echter geen specifieke problemen voor Engelstalige Kameroeners of stellen zelfs letterlijk dat ze geen weet hebben van een verschil in behandeling. Voor wat u persoonlijk betreft maakte u –zoals hierboven reeds werd vastgesteld–helemaal niet aannemelijk uw land illegaal te hebben verlaten (notities CGVS, p.14 en proces verbaal Franse gerechtelijke politie d.d. 02/03/2011). Evenmin heeft u overtuigende verklaringen afgelegd aangaande uw vertrekmotieven. Tot slot dient erop gewezen te worden dat verschillende onafhankelijke en betrouwbare (inter-)nationale (mensenrechten)organisaties en instellingen, namelijk Amnesty International, Human Rights Watch, en het Department of State van de Verenigde Staten, in de afgelopen paar jaar geen melding hebben gemaakt van eventuele moeilijkheden die Kameroense staatsburgers bij of na een terugkeer of verwijdering naar hun land van herkomst zouden ondervinden.

Gelet op het voorgaande kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Kameroense autoriteiten u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Kameroen vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling of bestraffing.

De door u opgestuurde documenten van de AGC volstaan allesbehalve om de authenticiteit van uw politiek engagement in België aan te tonen, wat overigens supra reeds uitvoerig werd besproken en weerlegd. Zoals eveneens reeds eerder beargumenteerd, toont u verder ook niet dienstig aan dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn van dit lidmaatschap noch aan uw deelname aan enkele manifestaties.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

1.5. Ter terechtzitting deelde verzoeker mee dat hij werd vrijgelaten uit het gesloten centrum. De vraag om zijn beroep bijgevolg via de gewone procedure te behandelen en de zaak op een andere zitting te behandelen, wordt niet ingewilligd.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert aan als volgt:

"Verzoeker werd het statuut van vluchteling en subsidiair beschermingsstatuut geweigerd daar het CGVS meent dat hij niet voldoende aangetoond heeft dat hij zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Conventie van Genève van 1951 omschrijft een vluchteling als volgt: "Elke persoon die zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit heeft of indien hij geen nationaliteit heeft, buiten zijn land van herkomst bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of wil inroepen omdat hij vreest voor vervolging omwille van zijn ras, zijn religie, zijn nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep, of zijn politieke overtuiging".

Verzoeker voldoet aan deze omschrijving en begrijpt niet dat het CGVS een negatieve beslissing kon nemen in zijn dossier.

In het dossier van verzoeker werden verschillende beginselen geschonden bij het nemen van de beslissing.

Zowel het redelijkheidsbeginsel als het zorgvuldigheidsbeginsel werden flagrant geschonden.

3.1. opmerkingen op notities van het persoonlijk onderhoud

Eerst en vooral wenst verzoeker op het persoonlijk onderhoud te reageren. Er zijn een aantal fouten geslopen hierin die een negatieve invloed hebben gehad op het dossier en die mede aanleiding hebben gegeven tot een negatieve beslissing.

In de notities wordt melding gemaakt van LCNC. Dit is niet correct. Het gaat over 'SCNC' - Southern Cameroons National Council. Verzoeker begrijpt ook niet vanwaar de afkorting LCNC vandaan komt, gezien hij duidelijk aangegeven heeft dat deze partij van naam was veranderd.

Er werd meermaals aangegeven door het CGVS in de beslissing dat de partij 'LCNC niet vindbaar was. Gezien de afkorting verkeerd vertaald werd, is dit niet onlogisch.

Dit is een flagrante schending van de zorgvuldigheidsbeginsel, redelijkheidsbeginsel alsook schending van het gelijkheidsbeginsel.

Zo werd verzoeker de kans ontnomen om hierop nog te kunnen reageren, dat het CGVS hiermede rekening had moeten houden bij het nemen van de beslissing.

Dat verzoeker zich met deze beslissing absoluut niet akkoord kan verklaren en het volgende wenst te benadrukken:

3.2. M.b.t. de weerlegging en de uiteenzetting van de elementen uit de motivatie van de bestreden beslissing

a) Aangaande het onderzoek in het dossier van verzoeker

Ten eerste wordt verzoeker verweten laattijdig asiel te hebben gevraagd waardoor hij zijn asielrelaas ondermijnt.

Dit is echter niet correct.

Verzoeker werd tijdens zijn reis naar Europa in de woestijn achtergelaten waardoor hij psychologische problemen heeft opgelopen en heeft eerst getracht zijn verblijf te regulariseren op basis van zijn medische problematiek. Verzoeker mocht een negatieve beslissing ontvangen en heeft terzake ook beroep ingediend.

Hij heeft het advies van zijn toenmalige raadsman gevolgd, wilde niet onnodig procedures opstarten en had tevens de hoop op een goede afloop inzake zijn regularisatieaanvraag.

Er is veel geweld tegen de Engelstalige gemeenschap in Kameroen.

De definitie van "refugee surplace":

"In the global context, a person who is not a refugee when they leave their country of origin , but who becomes a refugee, that is, acquires a well-founded fear of persecution , at a later date."

De Engelstalige gemeenschap in Kameroen, wordt er geïsoleerd en heeft te maken met zwaar geweld tegen hen.

Dit wordt ook bevestigd in de beslissing van het CGVS:

"deze vreedzame betogingen worden echter met geweld onderdrukt door de ordetroepen, waarbij er doden en gewonden vallen onder de betogers. Vanaf november 2017 komen er bovendien meer en meer gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen, in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, zoals de verdedigingstroepen... "

Dit wordt ook bevestigd in meerdere rapporten van verscheidene organisaties.

Ook dit heeft verzoeker meermaals verklaard tijdens zijn persoonlijk onderhoud.

Hij heeft in het verleden reeds deelgenomen aan demonstraties, om, na de verhoging van de brandstofprijzen.

In het COI rapport, gevoegd in het administratief dossier van verzoeker, wordt vermeld:

"all arriving citizens pass through the same routine but very strict security checks/. Only suspects may be subjected to more questioning for instance, those whose names are in the data base (fichiers) of the security forces wanted for offences hitherto alleged to have been committed in Cameroon or abroad, against the security of the country. Also, at the behest of Interpol, some returning citizens may be questioned for some atrocities committed in some foreign countries. Regardless of whether they have committed fraud, forced returnees are regularly forced to pay money in order to avoid detention and imprisonment

Politieagenten in landen van herkomst kunnen de teruggestuurde migranten associëren met geld omdat ze in het westen hebben gewoond, met verraad omdat ze asiel hebben gezocht of criminaliteit."

Hierin wordt duidelijk vermeld dat corruptie welig tiert in Kameroen.

Verzoeker zou moeten terugkeren vanuit België, waar hij asiel heeft gevraagd. Hij wordt vermeld in de 'data base' zoals door meerdere personen aan verzoeker ook bevestigd werd.

Bij terugkeer zal verzoeker dan ook meteen problemen ondervinden.

Ook is het afbranden van huizen een tactiek van de overheid. In het rapport van Human Rights Watch staat: "The army has sought to minimize, but not deny, allegations that they burned homes".

Het rapport vermeldt ook verschillende voorbeelden van gelijkaardige situaties in de regio waarvan verzoeker afkomstig is.

Het CGVS meldt ook weinig geloof te hechten aan het verhaal van verzoeker.

In de rapporten van de mensenrechtenorganisaties wordt vermeld dat in Kameroen geen eerlijke processen plaatsvinden en deze onregelmatigheden bevatten en dit vaak met weinig of geen bewijs.

Er wordt hem verweten dat hij melding maakte van LCNC, doch dat deze partij niet gevonden werd. Dit is te wijten aan het feit dat de naam van de partij SCNC is en dit verkeerdelijk vertaald werd. Indien u deze partij opzoekt, zal u de nodige informatie wel terugvinden.

Dit mag en kan niet zomaar naast zich neergelegd worden.

Hij was wel degelijk aanwezig en deze partij zet zich wel degelijk in voor de Engelstalige gemeenschap vanuit België, reden waarom hij problemen krijgt vanaf het moment dat hij terugkeert.

b) Aangaande het asielrelaas van verzoeker

Verzoeker lijdt aan psychologische problemen. Hij werd tijdens zijn vlucht naar Europa, na het stilvallen van het voertuig, voor dood achtergelaten in de woestijn. Hierdoor heeft hij verschillende problemen.

De definitie van "refugee surplace":

"In the global context, a person who is not a refugee when they leave their country of origin, but who becomes a refugee, that is, acquires a well-founded fear of persecution, at a later date."

Hij heeft getracht om zijn verblijf op een andere manier te regulariseren en startte nooit een procedure tot internationale bescherming op gezien hij, omwille van zijn medische problematiek, hoopte op een verblijfstitel. Hij startte een regularisatieprocedure en diende beroep in nadat hij een negatieve beslissing mocht ontvangen.

In Kameroen worden dagelijks burgers gedood, gefolterd. Men moet er vluchten naar naburige dorpen of landen om aan het geweld te ontsnappen.

Dat de gegronde vrees in hoofde van verzoeker onderzocht dient te worden!

Dat het onzorgvuldig is van het CGVS om geen grondig onderzoek te voeren terwijl men weet heeft van de onveilige situatie in Kameroen. Men omschrijft zelf, in de beslissing, de situatie als "de Engelstalige crisis".

3.2 M.b.t. de toekenning van de status van vluchteling aan verzoeker, gelet op het bestaan in zijn hoofde van gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst

Volgens artikel 1 A 2) van het verdrag van Genève d.d. 28.07.1951 is vluchteling, hij of zij die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil inroepen.

Verzoeker behoort tot de Engelstalige minderheid in Kameroen. Het CGVS ontkent dit ook niet. Hij meent dan ook dat hij niet kan terugkeren naar Kameroen gezien de ernst van de situatie ginds. Zijn huis werd reeds in brand gestoken en is volledig afgebrand.

Verzoeker meent dan ook dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling.

Ter illustratie wil verzoeker in wat volgt zeer kort de verschillende criteria bijlichten.

a) Gegronde vrees voor vervolging

De situatie in Kameroen is zeer ernstig. Dit wordt ook zo gesteld in de beslissing met bewoordingen zoals "Engelstalige crisis".

Er wordt gesteld dat de veiligheidsincidenten zich beperken tot de regio South-West, net de regio waarvan verzoeker afkomstig is.

Indien verzoeker terug dient te keren naar zijn land van herkomst, zal art 3 EVRM geschonden worden. Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende:

"Niemand mag worden onderworpen aan folteringen noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen".

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

Gelieve in de bijlage verschillende documenten terug te willen vinden waaruit duidelijk blijkt dat de situatie in Kameroen nog steeds zeer onveilig is. Dit wordt ook bevestigd door de rapporten van

verschillende mensenrechtenorganisaties en zelfs door de COI rapporten in het administratief dossier van verzoeker.

Het is onverantwoord om burgers terug te sturen naar zo'n onveilige situatie.

Het is duidelijk dat de algemene situatie in Kameroen zeer onveilig is voor verzoeker.

Daarenboven heerst er dus ook een persoonlijke dreiging voor zijn fysieke integriteit.

b) Persoonlijke vervolging

Het verdrag van Genève verklaart dat er een gegronde vrees voor vervolging moet bestaan wegens het ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of het hebben van een politieke overtuiging.

Dat verzoeker volledig aan deze voorwaarde voldoet. Hij vormt immers het doelwit van de overheid omwille van zijn politieke inzet maar ook omdat hij behoort tot de Engelstalige minderheid in Kameroen. Zijn huis werd reeds vernield en zijn vader werd, in 2016, tijdens een manifestatie gedood. Ook zijn moeder werd vermoord door het leger.

Dat het dus duidelijk mag zijn dat er inderdaad een werkelijk gevaar dreigt voor verzoeker, indien hij terug dient te keren naar zijn land van herkomst.

Dat het duidelijk mag blijken dat een persoonlijke vrees voor vervolging bestaat in hoofde van verzoeker en dat hij de vluchtelingenstatus absoluut nodig heeft.

c) Onmogelijkheid om de bescherming van zijn land in te roepen

Ook dit criterium is zonder enige twijfel vervuld in hoofde van verzoeker.

Het is juist omdat hij de bescherming van zijn eigen land/ overheid niet kan inroepen. Dat hij zich niet kan wenden tot de politie. Het is de overheid die de 'jacht' heeft ingezet op de Engelstalige gemeenschap. Dat verzoeker zich dan ook niet tot de autoriteiten kan wenden.

Integendeel zelfs, de Kameroense overheid slaagt er niet in een betrouwbare indruk na te laten.

Dat verzoeker zich dus niet naar de overheid kan richten. Dat het duidelijk is dat verzoeker de bescherming van zijn land niet kan inroepen.

Dat het CGVS dan ook zwaar in gebreke blijft door niet afdoende te onderzoeken of verzoeker terug kan keren naar zijn land van herkomst.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van alle beginselen van behoorlijk bestuur.

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden, en het gebrek aan zekerheid is het dus onmogelijk om terug te keren naar Kameroen.

3.3.M.b.t. de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus

Dat de materiële motiveringsverplichting geschonden werd door het Commissariaat Generaal aangezien men verzoeker tevens afwijst om het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij zijn echte individuele redenen na te gaan.

Dit is niet correct.

Dat het CGVS afdoende dient te motiveren in zijn beslissing waarom verzoeker ook niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut

Bezwaarlijk kan men stellen dat wordt gemotiveerd waarom verzoeker eveneens het subsidiaire beschermingsstatuut wordt geweigerd, dat dit minstens niet afdoende wordt onderzocht en hij op basis van de actuele situatie ook minstens nood heeft aan de subsidiaire beschermingsstatus.

Dat indien men het dossier van verzoeker grondig onderzoekt niet ernstig getwijfeld kan worden aan het feit dat hij wel degelijk problemen kent of zal kennen omwille van de hierboven vermelde feiten

Uit de motivering van het CGVS blijkt niet dat artikel 48/4 § 2 a, b en c onderzocht werd, terwijl daar in de context van verzoeker wel degelijk voldoende redenen voor zijn.

Dat de motivering van het CGVS m.b.t. de subsidiaire bescherming manifest ontoereikend is op dit vlak.

Het CGVS is verplicht alle elementen te onderzoeken op hun belang ten aanzien van zowel het vluchtelingenstatuut als het statuut van subsidiaire bescherming.

Dat het CGVS hier dan ook in gebreke is gebleven.

Het CGVS nam een negatieve beslissing m.b.t. de asielaanvraag van verzoeker zonder evenwel afdoende na te gaan of hij in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Dat het CGVS hier in gebreke is gebleven en de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut heeft miskend.

Dat verzoeker de subsidiaire bescherming nodig heeft.

Indien het CGVS van mening is dat de persoon niet beantwoordt aan de definitie van vluchteling dient te worden nagegaan of hij eventueel in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Dit is het geval indien er:

"zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen"

Indien verzoeker dient terug te keren heeft hij schrik dat hij slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert. Het ouderlijk huis werd reeds vernield.

Er zijn meerdere voorbeelden in de rapporten van de mensenrechtenorganisaties die de erbarmelijke omstandigheden in Kameroen aankaarten.

Zo worden de huizen van burgers vernield en afgebrand, mensen worden zonder reden opgepakt omdat ze banden zouden hebben met Boko Haram, zij worden gefolterd, vermoord...

Meerdere organisaties hebben zich hierover reeds uitgesproken. Ook de beslissing van het CGVS haalt deze praktijken zelf al aan. Dit is willekeurig geweld tegen een bepaalde bevolkingsgroep, m.n. de Engelstalige gemeenschap, waartoe verzoeker ook behoort.

Een onmenselijke of vernederende behandeling is een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM).

Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut miskend worden aangezien men geen afdoende motivering aangeeft waarom men verzoeker weigert.

Men onderzoekt of motiveert niet afdoende waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Beide statuten dienen onderzocht te worden en gemotiveerd te worden!

Het CGVS heeft de plicht elk dossier individueel en grondig te onderzoeken. Het CGVS heeft in het geval van verzoeker nagelaten dit te doen.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht.

Het CGVS motiveert in haar beslissing niet afdoende waarom verzoeker geen subsidiaire bescherming krijgt.

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden en het gebrek aan zekerheid, is het dus onmogelijk om terug te keren naar Kameroen.

Dat verzoeker werkelijk bescherming nodig heeft gelet op zijn situatie.

De bestreden beslissing m.b.t. de subsidiaire bescherming, dat een apart statuut vormt, werd niet afdoende gemotiveerd.

Het is voldoende een risico te lopen om in aanmerking te komen voor het statuut. Dat dit in casu bij verzoeker het geval is.

Dat hij dan ook de subsidiaire bescherming nodig heeft.

Dat de motivering van het CGVS manifest ontoereikend is op dit vlak en niet redelijk te verantwoorden gelet op de situatie in zijn land vein herkomst.

Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut, gelet op het voorgaande, miskend worden aangezien men geen afdoende motivering aangeeft waarom men verzoeker weigert.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht.

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden, en het gebrek aan zekerheid is het dus onmogelijk om terug te keren naar Kameroen."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende documenten bij het verzoekschrift:

"rapporten mensenrechtenorganisaties

1. Amnesty International - international report

2. Amnesty International - A turn for the worse: violence and human rights violations in Anglophone Cameroon

3. Human Rights

4. UN Human Rights - Chief deeply alarmed by reports of serious rights breaches in Cameroon".

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, kan verzoeker niet worden bijgetreden dat hij voldoet aan de definitie van vluchteling, opgenomen in artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag.

Verzoeker gaat vooreerst in op de fouten die in het persoonlijk onderhoud zijn geslopen en op zijn profiel van politiek activist voor de Engelstalige gemeenschap in Kameroen en voor Ambazonia. Het verzoekschrift stelt ten onrechte dat verzoeker het niet over het "LCNC" had, maar wel over het "SCNC". Ter terechtzitting blijft verzoeker overigens de afkorting "LCNC" gebruiken in zijn toelichting. En uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verschillende bijvragen werden gesteld over het "LCNC", waarbij verzoeker evenmin blij gaf vertrouwd te zijn met deze organisatie (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 21-22 en 24-25). Het argument in het verzoekschrift dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud de kans werd ontnomen om te reageren op het feit dat de afkorting "LCNC" niet werd teruggevonden in verband met de Engelstalige gemeenschap in Kameroen en Ambazonia, blijft beperkt tot dit punt, zonder dat deze reactie dan verder wordt uitgewerkt. Verzoeker heeft zelf ogenschijnlijk geen enkele affiniteit met de partij SCNC. De stelling dat de naam van de partij verkeerd zou zijn vertaald, klemt met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daarenboven vermeldde verzoeker deze afkorting ook bij aanvang van de procedure bij de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS-vragenlijst, stuk 11, p. 1). Verzoekers uitleg dat hij problemen krijgt wanneer hij terugkeert omwille van zijn aanwezigheid bij het SCNC wordt niet aanvaard.

Ook zijn argumentatie dat hij zich wel degelijk inzet voor de Engelstalige gemeenschap in Kameroen vanuit België, komt op losse schroeven te staan. Er kan geen geloof worden gehecht aan het feit dat hij als "réfugié sur place" een doelwit vormt van de overheid omwille van zijn politieke inzet en omdat hij behoort tot de Engelstalige minderheid in Kameroen. Het louter volharden in een ongeloofwaardig relaas stelt de motieven van de bestreden beslissing op dit punt immers niet in een ander daglicht:

"Voor wat u persoonlijk betreft dient er te worden gewezen op talrijke tegenstrijdigheden en inconsistenties in uw opeenvolgende verklaringen die uw algemene geloofwaardigheid volledig op de helling zetten. Waar u tijdens uw persoonlijk onderhoud met het Commissariaat-generaal verklaart nooit in het bezit te zijn geweest van een paspoort en Kameroen midden 2008 op illegale wijze te hebben verlaten (notities CGVS, p.7,14,15,17,19), blijkt u bij een controle uitgevoerd door de Franse politie op 2 maart 2011 te hebben gemeld één jaar voordien, m.a.w. in 2010, Kameroen te hebben verlaten en een bootreis naar Spanje te hebben gemaakt (zie proces verbaal van de Franse politie d.d. 02/03/2011 in het administratieve dossier) in het bezit zijnde van uw paspoort dat voorzien was van een verblijfsvisum dat drie maanden geldig was. Geconfronteerd met deze uiteenlopende uitleg over het al dan niet bestaan van een paspoort en (il)legaal vertrek, stelde u enkel het volgende: "Dat is wat ik uitleg, in 2011 toen ik in Europa kwam naar België, misschien wat me toen overkwam of wat ik zei; ik weet niet wat ik zei, ik was toen ziek, mentaal ziek, stel u voor, als u de hele tijd onder druk staat en je geheugen is niet goed, kijk het lijkt alsof ik lieg maar ik zeg u het is zo dat ik heel ziek was mentaal" (notities CGVS, p.19). Een loutere verwijzing naar geheugenproblemen en of (mentale) ziekte als uitleg of u al dan niet over een paspoort beschikt(e) en op welke manier u uw land heeft verlaten is niet afdoende. U staaft de opgeworpen gezondheidsproblemen verder ook helemaal niet met medische attesten waaruit kan worden opgemaakt dat u aan geheugenstoornissen zou lijden. U gaf nochtans aan dat u in België een arts –wiens naam u overigens niet kende- bezocht. Daar u contacten onderhoudt met uw vriendin in Brussel werd u dan ook gevraagd om zo snel mogelijk (binnen de 24u) bewijsstukken met betrekking tot uw voorgehouden geheugenproblemen over te maken. Uit de inhoud van het door u opgestuurde attest opgesteld door dr. Bouali op 26 september 2012, kan geenszins worden opgemaakt dat u aan geheugenproblemen lijdt. Opvallend is overigens dat in het attest geen diagnose wordt omschreven, noch melding wordt gemaakt van een behandeling.

Enkel wordt er opgemerkt welke gevolgen er voor de patiënt zijn indien deze geen toegang zou krijgen tot psychotherapie (notities CGVS, p.7,8,19,38). Andere medische stukken maakte u niet over. Daar u verklaart tot 2017 niet illegaal in België te hebben verbleven en over een medische kaart beschikte (notities CGVS, p.19,20), is het opmerkelijk dat u geen andere medische attesten kan neerleggen over uw beweerde aandoening en of behandelingen.

Treffend is ook de vaststelling dat u zich bij een identiteitscontrole door de Franse politie op 2 maart 2011 voorstelt als J. A., geboren op 20 maart 1972 en van Sudanese nationaliteit stelt te zijn. U legde immers een identiteitskaart en rijbewijs van deze persoon voor ter identificatie. Pas wanneer de politie u opmerkte dat de foto op de documenten niet overeenkomt met uw voorkomen geeft u toe E. S. te zijn, geboren te zijn in Bamenda op 19 mei 1982 en van Kameroense nationaliteit te zijn (zie proces verbaal Franse gerechtelijke politie d.d. 02/03/2011 in het administratieve dossier). Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook volledig de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees voor vervolging of van het risico op het lijden van ernstige schade in Kameroen. Zelfs indien men niet op de hoogte zou zijn geweest van de werking van een asielprocedure kan worden verwacht dat men bij een gesprek met de autoriteiten in Frankrijk spontaan de waarheid vertelt over zijn identiteit en verblijfsmotieven. Verder verklaart u op het CGVS uitdrukkelijk één jaar voor uw komst naar België in Spanje te hebben verbleven (notities CGVS, p.6). Opvallend is dan ook uw stelling op 2 maart 2011 ten overstaan van de Franse politie waarin u aanhaalt niet in Spanje te zijn gebleven en meteen naar België te zijn doorgereisd (zie proces verbaal van de Franse politie d.d. 02/03/2011 in het administratieve dossier). Overigens is het uitermate merkwaardig dat u op dat moment bij de Franse politie opmerkt dat uw vader niet meer in leven is. U liet op het CGVS immers optekenen dat uw vader op 18 november 2016 tijdens een manifestatie werd vermoord (notities CGVS, p.9). Geconfronteerd met deze opmerkelijke tegenstrijdigheid, gaf u enkel aan: "In 2011?... Neen dat is verkeerd genoteerd door hen, een misverstand. Neen misschien dat ik gearresteerd was geweest of zo dat ik zei" (notities CGVS, p.11). Een loutere ontkenning van of opmerking over een misverstand bij eerdere verklaringen is echter niet serieus en herstelt de frappante inconsistentie niet. Aan het door u geopperde incident met uw vader – die volgens u een activist voor de "LCNC" zou zijn geweest- kan dan ook geen enkel geloof meer worden gehecht (notities CGVS, p.20). Evenmin kan dit opgeworpen incident met uw vader als motief van uw psychisch lijden worden weerhouden (notities CGVS, p.20).

Dat uw verklaringen over het politieke activisme binnen uw familie in Kameroen louter verzonnen zijn blijkt verder uit volgende vaststellingen: Gevraagd waar het acroniem LCNC dan juist voor staat geeft u aan dit niet te weten (notities CGVS, p.20,21). Uw uitleg dit nooit te hebben geweten omdat u klein was is niet overtuigend. Gelet uw opgegeven geboortjaar 1982, was u bij uw vertrek uit Bamenda ongeveer achttien jaar en bij uw vertrek uit Kameroen in 2008, zesentwintig jaar oud. Waar u aanvankelijk te kennen gaf dat de LCNC voor de federalisering was (zie vragenlijst CGVS d.d. 10/12/2019), geeft u op het CGVS aan dat de LCNC onafhankelijkheid nastreefde (notities CGVS, p.21). Uw uitleg dat de LCNC –een organisatie waarvan u niet weet wie het oprichtte, wie de leidende figuren zijn, noch enige notie heeft wanneer het werd opgericht –de eerste groep die onafhankelijkheid van Ambazonia eiste zou zijn is een blote bewering (notities CGVS, p.21,25). Uit onderzoek van het CGVS via de zoekmachine google en via webpagina's van organisaties/partijen die gelinkt zijn aan Ambazonia, blijkt trouwens dat er helemaal geen organisatie bestaat met het acroniem "LCNC". Uw bewering u als garagehouder/mechaniker te hebben toebehoord aan een de "taxi drivers association" –een vereniging die de belangen van taxibestuurders behartigde (notities CGVS, p. 21,22,23), die manifestaties organiseerde en wiens leden tot op het heden worden vastgehouden/ gezocht, is evenzeer uitermate twijfelachtig. U was immers geen taxibestuurder. Behalve dat u bij de DVZ enkel verwees naar uw banden met de -niet bestaande- LCNC (zie vragenlijst CGVS d.d. 10/12/2019, vraag 3), gaf u verder nergens aan tot een andere vereniging te behoren in Kameroen (zie vragenlijst CGVS d.d. 10/12/2019, vraag 4 en vraag 5). Uw bewering na deelname aan een manifestatie tegen sociale wantoestanden in Douala midden 2008 en omwille van uw banden met een vereniging voor taxibestuurders door de autoriteiten te zijn gezocht staat dan ook –gelet bovenstaande vaststellingen- volledig op de tocht. Andere problemen zou u niet hebben gekend met de Kameroense autoriteiten (notities CGVS, p.25).

Dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde profiel van activist in Kameroen en hiervoor te zijn gezocht door de Kameroense autoriteiten wordt bijgetreden door uw opvallende houding na uw aankomst in Europa. Noch na uw aankomst in Spanje, waar u stelt één jaar te hebben verbleven en er de Spaanse taal te hebben geleerd, noch na uw aankomst in België in 2009 heeft u concrete stappen ondernomen om internationale bescherming in te roepen. Daar u in België contact stond met een advocaat en landgenoten werd u gevraagd waarom u niet meteen of ten minste de eerstvolgende periode van uw verblijf in België de kans had aangegrepen om er internationale bescherming in te roepen. U probeerde immers wel uw verblijf te regelen door een procedure 9 bis en 9 ter (de informatie is toegevoegd in uw administratieve dossier) op te starten. Zelfs nadat u in 2017 het bevel had gekregen om België te verlaten en/of nadat u in december 2018 van landgenoten had vernomen dat tussen Kameroeners informanten zijn die verslag doen bij de Kameroense autoriteiten over hun doen en laten, diende u geen verzoek om internationale bescherming in. Uw uitermate laattijdig verzoek om

internationale bescherming –ongeveer acht jaar na uw aankomst in België- blijkt dan ook te dateren van na uw arrestatie en opsluiting in het centrum voor illegalen in Vottem en nadat u vernam dat uw verwijderingsproces werd voorbereid. Dat u niet meteen probeert om bij de officiële/bevoegde instanties na te gaan hoe men een verzoek om internationale bescherming kan indienen, en jarenlang wacht om pas bij opsluiting over te gaan tot een aanvraag om internationale bescherming, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd. Men kan redelijkerwijs verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging of die een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om zo snel mogelijk bescherming in te roepen in het land waar hij aankomt en waar deze procedures voorhanden zijn (notities CGVS, p.19,20).

Dat er bij uw voorgehouden profiel van gezochte persoon die vreest dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn doen en laten ernstige vraagtekens dienen geplaatst te worden blijkt te meer uit uw verklaring in België in 2015 twee keer naar de Kameroense ambassade te zijn geweest om een paspoort aan te vragen (notities CGVS, p.15,16). Dat u zich met uw voorgehouden ware identiteitsgegevens –u zou er uw geboorteakte hebben neergelegd- tot de Kameroense ambassade in België heeft gericht is, gezien uw beweerde profiel van een gezochte persoon, hoegenaamd niet in overeenstemming te brengen met een vrees voor vervolging door de Kameroense autoriteiten. Gelet op voorgaande vaststelling wordt uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze nog bijkomend ondermijnd en kan zo uw ware relatie tot de Kameroense autoriteiten niet worden vastgesteld.

Daar uw voorgehouden politiek activisme in Kameroen niet overtuigt en u niet aannemelijk heeft gemaakt Kameroen te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging, is het door u vernoemde plotse politieke engagement in België, dan ook opmerkelijk te noemen. Vooreerst is het opmerkelijk dat u reeds sinds 2011 in België verblijft, maar dat u zich pas sedert maart 2016 – en aldus ongeveer vijf jaar later – politiek zou hebben geëngageerd. Uw uitleg over uw engagement is overigens uitermate ondoorleefd te noemen en blijkt voornamelijk eruit te bestaan om wat vage incoherente bemerkingen te geven wanneer wordt gepeild naar uw beslissing tot politiek engagement. Bovendien komen uw verklaringen geenszins overeen met de inhoud van de door u twee opgestuurde attesten van de Ambazonia Governing Council (AGC).

Daar u stelde in België activiteiten te hebben ontplooid werd u gevraagd om hierover wat meer te vertellen (notities CGVS, p. 13,26,27). U verwees vooreerst naar het bestaan van documenten die uw engagement bij de “Southern Cameroons Ambazonia in Belgium” (SCB) zouden moeten staven. Hoewel u aangaf dat deze documenten in het centrum waar u verblijft liggen en u beloofde deze te sturen, maakte u deze documenten niet over. U gaf nochtans aan actief lid te zijn van deze organisatie (notities CGVS, p.26). Gevraagd of de door u opgegeven benaming Ambazonian Cameroonian Belgium een officiële benaming was van de organisatie waarvan u actief lid zou zijn, stelde u enkel vaag: “Neen het is Southern Cameroon Ambazonian, Southern Cameroon Belgium” (notities CGVS, p.26). Naar aanleiding waarvan de SCB werd opgericht kon u niet concreet vertellen. U merkte enkel hierover op: “De aanleiding om ze op te richten?... De Anglofonen zijn gegijzeld door overheid voor 63 jaar”. Stellend dat er verschillende partijen/organisaties waren die bij de SCB horen, werd u opnieuw gevraagd naar aanleiding waarvan de SCB dan wel werd opgericht. U verwees hierop enkel dat ze mogelijks zes à zeven jaar bestonden en dat u in 2016 actief werd (notities CGVS, p. 32), hiermee geen antwoord gevend op de gestelde vraag. Gepolst van waar u deze organisatie kent verwijst u opnieuw naar uw aansluiting in 2016. Weerom gevraagd hoe u kennis maakte met deze organisatie stelde u verder in vage bewoording: “Ik leerde ze kennen via activiteiten die ze hadden, meetings, ik ben naar alle meetings gegaan, ik hoorde waar dat was, dus het kwam zo bij me op; mijn vader was van LCNC, dan hoorde ik dat de naam veranderde en zag ik dus dat vader eigenlijk bij deze organisatie was, dat is van wat ze me vertelden. Vader was bij deze vereniging dus” (notities CGVS, p. 27), hiermee geenszins een inzicht biedend hoe u concreet in aanraking kwam met deze vereniging. Weerom werd u de kans geboden om te vertellen over uw kennismaking met voornoemde vereniging. U antwoordde enkel: “Via telefoons”. Wanneer u werd opgemerkt dat u geenszins duidelijk was met uw antwoord gaf u verder aan: “Via de leiders ze hebben leiders” (notities CGVS, p. 27). Van iemand die beslist om deel te maken van een politieke vereniging kan redelijkerwijs worden verwacht dat deze duidelijke uitleg verschaft over zijn politiek engagement en duidelijk kan vertellen op welke manier hij kennis maakte met deze groepering. Wanneer werd gepolst hoe u aan informatie over de vereniging (SCB) kwam gaf u aan toevallig op restaurant kennis te hebben gemaakt met een zekere prince Ayamba, waarvan u uitlegde dat “prince” zijn titel was. Gevraagd wat de volledige naam van Ayamba –volgens u nochtans de Secretary of State van Ambazonia- is stelde u deze echter niet te kennen (notities CGVS, p.27). Wat de achtergrond van deze man in Kameroen was wist u evenmin te melden (notities CGVS, p.28). Het feit

dat u zelfs niet bij benadering kon schatten hoe oud die man was die u ontmoette, doet dan ook bijkomend vermoeden dat u deze persoon nooit persoonlijk heeft getroffen (notities CGVS, p.28). Deze vaststelling is dan ook opmerkelijk te noemen daar de door u opgestuurde documenten getekend zijn door een zekere dr. Larry Ayamba. Echter blijkt deze persoon te opereren als “secretary of State for Foreign Affairs van de Ambazonia Governing” Council (AGC). Indien u daadwerkelijk sinds enkele jaren activist zou zijn van voornoemde organisatie zou u over dergelijke basisinformatie hebben beschikt. Wanneer u wordt gevraagd of Ayamba dan wel voorzitter is van de Southern Cameroons Belgium (SCB) stelt u eerst: “Neen hij is secretary of state van Ambazonia, de persoon die voorzitter is van SCB en ook in VK en FR is dr. Cho Ayaba”, maar geeft verder als antwoord op de vraag wie de voorzitter is van de SCB: “We hebben secretay of state prince Ayamba” (notities CGVS, p.29). Waar u vooreerst geen enkele band aanhaalt tussen Ayamba en de AGC maar stelt dat dr. Sako vcoorzitter is van de AGC, geeft u even verder aan dat Ayamba de belangrijkste persoon bij de AGC is (notities CGVS, p.31,34). Dergelijke incoherente opmerkingen wijzen dan ook op een totaal ontbreken van interesse in het door u opgeworpen politieke engagement. Volledigheidshalve dient hieraan te worden gevoegd dat de door u vernoemde dr. Cho Ayaba niet in Londen verblijft (notities CGVS, p.29) maar in Noorwegen en dat hij de chef is van de politieke tak van de Ambazonia Defence Forces (ADF). De informatie waarop het CGVS zich baseert is in bijlage in het administratieve dossier gevoegd. De vraag of u behalve de SCB nog andere organisaties in België kende zich inzetten voor Ambazonia kende, beantwoordt u als: “Dat is de volledige benaming”. Opnieuw werd gepolst of u behalve de SCB andere organisaties kende die actief zijn voor Ambazonia. U antwoordt hierop: “Misschien maar ik weet niet, ik ken enkel de SCB, ik ben bij hen... Misschien zijn er gewone bijeenkomsten maar die zijn niet van de vereniging dan “(notities CGVS, p. 30). Dat u dan even verder –nadat u tot twee keer toe wordt gevraagd of u ooit interesse toonde in andere politieke organisaties dan de door u voornoemde SCB, plotsklaps opmerkt dat u werkt voor de AGC (notities CGVS, p.33), is opmerkelijk. Wanneer u –in vergelijking met de SCB dan actief werd voor de AGC- kon u echter niet concreet beantwoorden. U stelde enkel dat u alles wat Ambazonia betreft in 2016 begon (notities CGVS, p.33). Gevraagd om uw engagement voor de SCB en AGC dan wat chronologisch te schetsen gaf u enkel te kennen: “Ik wist eerst niets van AGC en zo, maar toen ik naar de bijeenkomst kwam kreeg ik uitleg over Ambazonian Southern Cameroons, ze zijn allemaal betrokken. Ze hebben activiteiten, wanneer ik dat te weten kwam vanaf begin had ik nooit aan ze gedacht, ik wilde hulp voor de zuid Kameroeners” (notities CGVS, p.34). Dat u –de inhoud van de door u opgestuurde attesten van de AGC in acht nemend- eerst voorhoudt dat u lid bent van de SCB en niet meteen vertelt dat u lid zou zijn van de AGC is dan ook verbazingwekkend. Nog opmerkelijker is dat in deze attesten uw toebehoren aan de organisatie Southern Cameroons Belgium niet wordt vermeld. U gaf nochtans aan dat de AGC bij de SCB hoort (notities CGVS, p. 30,31). Enkel wordt er geschreven dat u sinds 2016 lid zou zijn en activiteiten zou hebben voor de AGC. Deze vaststellingen zijn merkwaardig daar u in eerste instantie geen woord repte over uw lidmaatschap en activisme bij de AGC.

Wat betreft de door u aangehaalde activiteiten in België valt verder op dat u pas in 2017 voor het eerst deelnam aan een manifestatie voor het Europese Parlement (notities CGVS, p.35). In totaal zou u zo een vijftal manifestaties zijn gaan bijwonen, waarvan één in 2018 voor de Kameroense ambassade (notities CGVS, p.35). Van geen enkele manifestatie kon u verder een meer precieze datum geven (notities CGVS, p.35) en bleef u bij vraag naar het doel van deze manifestatie slechts herhalen dat het werd georganiseerd om de rechten van de Zuid Kameroeners in de verf te zetten (notities CGVS, p. 35). Tijdens uw deelname aan manifestaties beperkte uw rol zich tot het vasthouden van plakkaats, en het scanderen van slogans om de rechten van de mensen in Zuid-Kameroen aan de klagen (notities CGVS, p.35). Gepolst naar eventueel andere activiteiten, behalve bijeenkomsten van de SCB bijwonen en enkele keren gaan manifesteren, antwoordde u enkel met: “Mijn persoonlijke activiteiten? Over ambazonia of privé?”. Wanneer u werd uitgenodigd om te vertellen wat u allemaal belangrijk vond (in het kader van uw verzoek om internationale bescherming) stelde u enkel: “De activiteiten die ik in België deed, ...ik wil in België blijven” (notities CGVS, p.36). U geeft uitdrukkelijk aan enkel lid te zijn en maakt geen gewag van bepaalde functies (notities CGVS, p. 30). Deze summiere uitleg en uw onvermogen om een opsomming te geven van eventuele activiteiten staat dan ook in schril contrast met de inhoud van de door u opgestuurde attesten van de AGC waarin u wordt opgevoerd als organisator en coördinator van een conferentie, als iemand die online campagne zou hebben gevoerd, als supervisor van een team activisten en als naaste medewerker van het Departement van Communicatie en Mobilisatie van de AGC (zie inhoud attest Proof of Activism” d.d. 09/12/2019).

Daar de door u neergelegde attesten dateren van 9 december 2019 en duidelijk ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming dienen, kan worden opgemerkt dat de inhoud geen objectieve informatie weergeeft en een louter een gesolliciteerde inhoud bevat. Al deze opmerkingen doen dan ook reeds ernstige twijfels rijzen aangaande de authenticiteit van uw politiek engagement in België en wijst eerder op het opportunistische karakter van uw beweerde activiteiten alhier.

Wat betreft uw stelling bij een eventuele terugkeer naar Douala te vrezen gearresteerd te worden omdat u naar België bent gevlucht en u in België actie tegen de Kameroense overheid heeft gevoerd (notities CGVS, p.36), dient te worden bemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (COI Focus "Cameroun. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays." dd. 20 september 2019 (update), waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd), blijkt, dat niet alle verzoekers om internationale bescherming die terugkeren of verwijderd worden naar Kameroen louter omwille van hun verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico lopen blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het verlaten van het Kameroens grondgebied zonder geldig paspoort in de Kameroense wetgeving strafbaar is met een gevangenisstraf van 2 tot 6 maanden en/of een geldboete. In de Kameroense strafwetgeving zijn er eveneens bepalingen te vinden met betrekking tot het vervalsen van documenten, zoals paspoorten en identiteitskaarten, en het gebruik van vervalste documenten. Uit het gegeven dat verzoekers bij een terugkeer naar Kameroen mogelijk strafrechtelijk vervolgd kunnen worden wegens het overtreden van de Kameroense (straf)wetgeving kan op zich evenwel geen vervolging noch reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende (straf)wetgeving aangaande het gebruik van vervalste documenten, mensensmokkel of migratie te handhaven. Bovendien kan een gevangenisstraf van 2 tot 6 maanden en/of een geldboete voor het verlaten van het grondgebied zonder geldig paspoort niet bestempeld worden als een disproportionele of onevenredig zware bestraffing. Voorts blijkt dat de Kameroense grenspolitie bij aankomst op het Kameroens grondgebied controles uitvoert aangaande de identiteit, de nationaliteit, het toegangs- en verblijfsrecht en eventueel vragen stellen over het verblijf in het buitenland. Verschillende bronnen stellen echter dat enkel personen die voordien reeds problemen hadden met het Kameroens gerecht problemen riskeren bij terugkeer. Verschillende bronnen vermelden wel dat, gelet op de corruptie bij overheidsambtenaren, terugkeerders regelmatig onderworpen worden aan vasthouding of aan bedreigingen met gevangenhouding opdat ze dan een som geld zouden betalen in ruil voor hun vrijlating. Wat de situatie van Engelstalige Kameroeners betreft, stellen enkele bronnen dat Engelstaligen onderworpen worden aan een diepgaandere ondervraging en meer afgeperst worden dan Franstaligen, dit laatste omdat de meerderheid van de politieagenten Franstalig zijn. De overige geconsulteerde bronnen vermelden echter geen specifieke problemen voor Engelstalige Kameroeners of stellen zelfs letterlijk dat ze geen weet hebben van een verschil in behandeling. Voor wat u persoonlijk betreft maakte u –zoals hierboven reeds werd vastgesteldhelemaal niet aannemelijk uw land illegaal te hebben verlaten (notities CGVS, p.14 en proces verbaal Franse gerechtelijke politie d.d. 02/03/2011). Evenmin heeft u overtuigende verklaringen afgelegd aangaande uw vertrekmotieven. Tot slot dient erop gewezen te worden dat verschillende onafhankelijke en betrouwbare (inter-)nationale (mensenrechten)organisaties en instellingen, namelijk Amnesty International, Human Rights Watch, en het Department of State van de Verenigde Staten, in de afgelopen paar jaar geen melding hebben gemaakt van eventuele moeilijkheden die Kameroense staatsburgers bij of na een terugkeer of verwijdering naar hun land van herkomst zouden ondervinden.

Gelet op het voorgaande kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Kameroense autoriteiten u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit."

"De door u opgestuurde documenten van de AGC volstaan allesbehalve om de authenticiteit van uw politiek engagement in België aan te tonen, wat overigens supra reeds uitvoerig werd besproken en weerlegd. Zoals eveneens reeds eerder beargumenteerd, toont u verder ook niet dienstig aan dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn van dit lidmaatschap noch aan uw deelname aan enkele manifestaties."

Verzoekers verweer dat zijn verzoek geenszins laattijdig is, omdat hij op aanraden van zijn advocaat niet onnodig procedure wou opstarten en goede hoop had op een positieve beslissing inzake zijn verblijfsmachtigingsaanvragen, blijkt dat de Raad zich in 2012 en 2017 heeft uitgesproken hierover (RvV 6 december 2012, nr. X; RvV 21 maart 2017, nr. X; RvV 8 augustus 2017, nr. X). Het beroep werd telkens verworpen.

De Raad stelt bijkomend vast dat verzoeker, die toen de bijstand genoot van een advocaat, telkens nagelaten heeft om zijn nood aan internationale bescherming kenbaar te maken. Bijgevolg komt de laattijdigheid van het verzoek om internationale bescherming vast te staan.

De herhaling in het verzoekschrift van de landeninformatie over corruptie en de controle op terugkeerders in Kameroen waarop de bestreden beslissing steunt, doet geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing op dit punt.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn huis in brand werd gestoken en volledig is afgebrand, dat zijn vader werd vermoord tijdens een manifestatie in 2016 en zijn moeder werd vermoord door het leger. Gelet op bovenstaande vaststellingen is verzoekers algemene geloofwaardigheid in die mate aangetast dat zijn loutere beweringen niet worden geloofd. Waar verzoeker steunt op de algemene situatie van geweld tegen de Engelstalige gemeenschap in Kameroen, gaat hij voorbij aan de beoordeling dat deze verschilt van regio tot regio. De commissaris-generaal wordt op dit punt bijgetreden dat verzoeker beschikt over een intern vestigingsalternatief, in toepassing van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet:

“Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in meer bepaald in Douala waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.”

Het verzoekschrift betwist immers niet dat hij van 2000 tot 2008 zelfstandig in Douala heeft gewoond.

Verzoekers uiteenzetting over problemen die burgers hebben omdat zij banden zouden hebben met Boko Haram, wordt niet concreet aannemelijk gemaakt in hoofde van verzoeker.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Het verzoekschrift betoogt ten onrechte dat niet wordt gemotiveerd waarom verzoeker tevens de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier laat toe om vast te stellen dat op basis van actuele en afdoende informatie een beoordeling werd gemaakt.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit een ongeloofwaardig relaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing motiveert op dit punt het volgende:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus “Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.” dd. 1 oktober 2019 (update) en COI Focus “Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones.” dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio’s North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in meer bepaald in Douala waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat het conflict naar aanleiding van de Engelstalige crisis zich sinds de zomer van 2018 heeft uitgebreid naar andere delen van Kameroen, maar dit in eerder geringe mate. Zo is er sprake van een twintigtal incidenten in de Franstalige regio’s Ouest en Littoral. Uit de informatie blijkt echter duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans eerder beperkt is, niet algemeen verspreid, noch dermate willekeurig dat er kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat duizenden Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio’s, waar ze worden opgevangen door Engelstalige families en ze ook van de gastvrijheid van Franstalige Kameroeners kunnen genieten. Het merendeel van hen zet kleine handelszaken op. De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt weliswaar een grote druk teweeg op de Franstalige zone, die onder andere heeft geleid tot de ontwikkeling van prostitutie en een groot aanbod aan goedkope werkkrachten in de Franstalige steden. Daarnaast zijn er Engelstalige scholieren en studenten die zich inschrijven in middelbare scholen, colleges en universiteiten in Franstalig Kameroen. In Douala en Yaoundé zijn er wijken met een grote Engelstalige aanwezigheid. Niettegenstaande er in deze wijken soms sprake is van periodes van spanning, met razzia’s, identiteitscontroles, arrestaties, ..., blijkt uit het geheel van de informatie evenwel dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Douala vestigt.

Zo blijkt uit uw verklaringen dat u reeds in 2000 naar Douala verhuisde, waar u tot aan uw beweerde vertrek uit Kameroen midden 2008 zelfstandig een woonst betrok en een eigen zaak uitbaatte (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal –verder “notities” CGVS, p.7,8). In het kader van uw procedure 9 bis wordt overigens uitdrukkelijk vermeld dat het Frans uw moedertaal is (zie

documenten administratieve dossier d.d. 16/02/2015). Opvallend is overigens vast te stellen dat u in het kader van deze procedure een kopie van uw identiteitskaart neerlegde waarop staat vermeld dat u student bent en waaruit blijkt dat deze in 2007 in Yaoundé –ook Franstalig gebied- werd uitgegeven. Dat u geen banden met Yaoundé, zoals u na confrontatie met deze gegevens- beweert te hebben gehad (notities CGVS, p.14), is dan ook een blote bewering. Integendeel wijzen al deze elementen erop dat u voet aan wal had in Franstalig Kameroen, met name Douala en Yaoundé. Verder stelt u, bij een vraag naar de verblijfplaatsen van uw familieleden –uitgezonderd uw siblings die volgens u in Nigeria en Dubai verblijven (notities CGVS, p.11)-, dat uw andere familieleden, met wie u vroeger ook contacten onderhield, behalve in Bafoussam (gelegen in de Franstalige regio Ouest) eveneens in Douala wonen (notities CGVS, p.13).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Douala in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.”

De gemaakte beoordeling is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen. De mensenrechtenrapporten die bij het verzoekschrift worden gevoegd, werpen geen ander licht op deze beoordeling, aangezien de informatie dezelfde is, dan wel in de lijn ligt van de landeninformatie waarop de bestreden beslissing steunt.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Kameroen een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP